

[Rytter.]

besværlig og dyr Ordning. Vi mener, at Decentralisation altid er gavnlig i den Udstrækning, hvori den overhovedet kan gennemføres, og vi ser ingen Grund til, at Justitsministeriet skal beskikke Auktionslederne, som jo bliver ganske underordnede — jeg vil ikke engang sige Embedsmænd eller Bestillingsmænd; men næringsdrivende, rent private Borgere, hvis Virksomhed man i og for sig godt kunde overlade til fri Næring. Vi mener altsaa, det er unødvendigt, at saadanne Spørgsmaal forelægges Justitsministeriet. Nu er der sket den Ændring, at Beskikkelsen sker efter Indstilling af Fogeden. Hvis det overhovedet skal have nogen Betydning, maa det betyde, at Justitsministeren er bundet ved Fogedens Indstilling. Hvis det nemlig ikke har den Betydning, er Ændringen overflødig, thi det følger af sig selv — det stod ogsaa i det oprindelige Forslag —, at Fogedens Erklæring maa indhentes, da Auktionslederens Virksomhed paa forskellig Maade sorterer under Fogeden. Her faar vi altsaa en Bestemmelse, hvorefter Ministeriet eventuelt bliver bundet ved en Indstilling. Men hvorfor skal Sagen saa ind til Ministeriet? Jeg synes for øvrigt, det er mærkeligt, at man vil sætte en saa forholdsvis underordnet Embedsmand til at afgive en Indstilling, der skal opfattes som bindende for Ministeriet. Jeg vilde have foretrukket, at Afgørelsen var henlagt til en anden Myndighed, for mig er det ikke afgørende hvilken; det kunde være Amtmanden, Fogeden eller eventuelt Sogneraadet, som udnævnte disse Folk, i hvert Fald var det rimeligt, at Afgørelsen laa hos den Myndighed, som ved, hvem der bedst egner sig, og hvem der kan stille den fornødne Sikkerhed.

Jeg synes altsaa, at den Centralisation, der nu skal finde Sted, er forkert. Navnlig synes jeg, at den Ændring, der i Folketinget er sket i § 3, Iste Stykke, hvor man har ændret Ordene „efter forud indhentet Erklæring fra Fogeden“ til „efter Indstilling af Fogeden“, er uheldig. Skal der være nogen virkelig Mening dermed, maa det være den, at Ministeren er bundet ved Fogedens Indstilling.

H. P. Jensen: Det foreliggende Forslag til Lov om offentlig Auktion ved Auktionsledere er en Følge af, at vi nu har fastansat Dommerfuldmægtigene, og at deres Arbejde bliver begrænset af bestemte Rammer. De fleste Steder har Dommerfuldmægtigene afholdt Auktioner samtidig med, at de passede deres øvrige Virksomhed. Men

nu maa de ikke længere drive privat juridisk Virksomhed og heller ikke have Inkassationsvirksomhed ved Auktioner. En Nyordning er derfor paakrævet.

Det er allerede nævnt — af Ministeren tror jeg —, at der var nedsat et Udvalg til Forberedelse af Sagen. Derimod blev det ikke omtalt, at dette Udvalgs Arbejde har været forelagt Handelsministeren til Erklæring, ligesom det har været forelagt Retsplejeudvalget til Erklæring. Det er paa Grundlag af disse Erklæringer, at det foreliggende Lovforslag er fremkommet. Der er foretaget nogle faa Ændringer i Folketinget, men i alt væsentligt er Lovforslaget saaledes, som det blev forelagt i det andet høje Ting, og saaledes, som det der har faaet stærk Tilslutning.

Lovforslaget er delt i fem Afsnit og indeholder 22 Paragraffer, men jeg skal, efter at den højtærede Minister har gjort Rede for nogle af Enkelthederne, ligesom Venstres ærede Ordfører (Rytter) har været inde paa saadanne, ikke gaa ind paa de enkelte Bestemmelser. Jeg vil kun understrege, at man har prøvet det, der her foreslaas, i de sønderjyske Landsdele lige siden 1922, og at man der har fundet, at det var en god Ordning, og at den har virket tilfredsstillende. Auktionarius benævnes i det foreliggende Forslag Auktionsleder, og Auktionslederne skal ifølge § 3 beskikkes af Justitsministeren efter Indstilling af Fogeden. Den ærede Ordfører for Venstre har gjort opmærksom paa, at der kunde være andre Veje at gaa med Hensyn til denne Indstilling, men der vil vel nok komme en vis Ensartethed, naar Beskikkelsen sker paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade. Jeg skal imidlertid henstille til den højtærede Justitsminister, at ogsaa andre Medborgere maa komme i Betragtning end netop Jurister. Der er nemlig ikke nogen paaviselig Grund til, at Ministeriet stadig skal følge den Regel, at det bliver Jurister, der fortrinsvis beskikkes. Der findes i Befolkningen mange dygtige Borgere, som har baade Evne til og Mulighed for at bestride Stillingen som Auktionsleder. Derfor vil jeg henstille, at der ikke favoriseres nogen paa dette Omraade, men at der bliver taget skyldigt Hensyn til alle Ansøgere, som har Evne til at bestride disse Pladser.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette Ting.

Godskesen: Som det fremgaar af den højtærede Ministers og de to ærede foregaaende Taleres Udtalelser, maa det siges, at